

22.11.2010

A7-0310/1

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 1
Daniel Caspary, Christofer Fjellner
v mene poslaneckého klubu PPE
Jan Zahradil, Robert Sturdy
v mene skupiny ECR

Správa
Yannick Jadot

A7-0310/2010

Medzinárodná obchodná politika v kontexte naliehavých požiadaviek súvisiacich so zmenou klímy
2010/2103(INI)

Návrh uznesenia (článok 157 ods. 4 rokovacieho poriadku), ktorým sa nahrádza návrh nelegislatívneho uznesenia A7-0310/2010

Uznesenie Európskeho parlamentu o medzinárodnej obchodnej politike v kontexte naliehavých požiadaviek súvisiacich so zmenou klímy

Európsky parlament,

- so zreteľom na správy troch pracovných skupín Medzivládneho panela pre zmenu klímy (IPCC) uverejnené v roku 2007,
- so zreteľom na balík opatrení Európskej rady v oblasti zmeny klímy prijatý 17. decembra 2008,
- so zreteľom na závery Európskej rady z 29. a 30. októbra 2009 týkajúce sa rokovaní o zmene klímy,
- so zreteľom na konferenciu OSN o zmene klímy, ktorá sa konala v Kodani (Dánsko) od 7. do 18. decembra 2009, a na Kodanskú dohodu, ktorá je jej výsledkom,
- so zreteľom na jeho predchádzajúce uznesenia o zmene klímy, najmä na uznesenia z 10. februára 2010 o výsledkoch kodanskej konferencie¹ a na uznesenie z 29. novembra 2007 o obchode a klimatických zmenách²,
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Analýza variantov, ako prekročiť 20%-né zníženie emisií skleníkových plynov, a posúdenie rizika úniku uhlíka (KOM(2010)0265),
- so zreteľom na oznámenia Komisie z 19. júna 2010 týkajúce sa trvalej udržateľnosti biopalív a biokvapalín³,
- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 4. novembra 2008 s názvom Iniciatíva v oblasti

¹ Prijaté texty, P7_TA(2010)0019.

² Ú. v. EÚ C 297 E, 20.11.2008, s. 193.

³ Ú. v. EÚ C 160, 19.6.2010, s. 1. a s. 8.

AM\840479SK.doc

PE450.458v01-00

surovín – zabezpečovanie našich nevyhnutných potrieb pre rast a zamestnanosť v Európe [KOM(2008)0699],

- so zreteľom na správu Svetovej obchodnej organizácie a na program Organizácie spojených národov pre životné prostredie s názvom Obchod a zmena klímy, ktorý sa začal 26. júna 2008,
 - so zreteľom na vyhlásenie hláv štátov a vlád na samite skupiny G20 v Pittsburghu 24. a 25. septembra 2009,
 - so zreteľom na Medzinárodné hodnotenie poľnohospodárskej vedy a rozvojovej technológie uverejnené v roku 2008,
 - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre medzinárodný obchod a stanoviská Výboru pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín a Výboru pre rozvoj (A7-0000/2010),
- A. keďže teplota Zeme sa v priebehu posledného storočia už zvýšila a bude sa zvyšovať aj naďalej a keďže hospodársky, sociálny a ekologický vplyv globálneho otepľovania naberá znepokojujúce rozmery a je nevyhnutné obmedziť toto otepľovanie pod 2°C,
- B. keďže dohoda dosiahnutá na konferencii OSN o klíme, ktorá sa konala v Kodani v decembri 2009, je nepostačujúca; keďže Európskej únii sa nepodarilo zohrávať vedúcu úlohu,
- C. keďže dohoda dosiahnutá na konferencii OSN o klíme, ktorá sa konala v Kodani v decembri 2009, je nepostačujúca a neuspokojivá,
- D. keďže samit v Kankúne poskytuje jedinečnú príležitosť pre konštruktívny dialóg, mali by sa na ňom prijať právne záväzné nástroje a omnoho prísnejšie postupy overovania a mal by byť kľúčovým krokom na ceste ku komplexnej a právne záväznej fungujúcej dohode s cieľom umožniť udržať mieru globálneho otepľovania výrazne pod 2°C,
- E. keďže boj proti zmene klímy je faktorom konkurencieschopnosti, pričom európskymi prioritami sú úspora energie a obnoviteľné zdroje energie, ktoré pomáhajú v zlepšovaní energetickej bezpečnosti EÚ a majú obrovský potenciál v oblasti priemyselného rozvoja, inovácií, regionálneho rozvoja a tvorby pracovných miest,
- F. keďže dotovaná energia a neobmedzené emisie CO₂ v niektorých krajinách vytvárajú komparatívnu výhodu,
- G. keďže obchodné pravidlá sú preto rozhodujúce v boji proti zmene klímy a EÚ ich má možnosť zo svojej pozície najväčšej obchodnej svetovej mocnosti ovplyvniť,
1. požaduje uzatvorenie medzinárodne záväznej dohody o ochrane klímy a dôrazne podporuje cieľ znížiť emisie CO₂ v EÚ o 30% do roku 2020, a to nezávisle od medzinárodných rokovaní, ako aj dlhodobý cieľ EÚ znížiť emisie CO₂ a iných skleníkových plynov o minimálne 85 % do roku 2050;

2. zdôrazňuje, že rozvinuté krajiny musia ísť pri znižovaní emisií CO₂ príkladom; je presvedčený, že stanovenie noriem, označovanie a certifikácia sú nástrojmi s obrovským potenciálom znižovania spotreby energie, a teda aj riešenia zmeny klímy; domnieva sa, že mechanizmus čistého rozvoja (CDM) neumožňuje reagovať na potreby najzraniteľnejších krajín;
3. zasadzuje sa o intenzívnejšiu podporu obnoviteľných zdrojov energie a žiada, aby vlády členských štátov uskutočňovali dôslednú politiku a vytvárali právne záväzný rámec umožňujúci z dlhodobého hľadiska prijať odstupňovaný program pomoci prispievajúci k otvoreniu trhov a vytvoreniu minimálnej infraštruktúry, čo má zásadný význam v čase krízy a podnikateľskej neistoty;
4. pripomína, že obchodná politika je nástrojom na dosiahnutie globálnych cieľov Európskej únie a že podľa článku 207 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa obchodná politika Európskej únie uskutočňuje „v rámci zásad a cieľov vonkajšej činnosti Únie“ a že podľa článku 3 Zmluvy o Európskej únii musí prispievať najmä „k trvalo udržateľnému rozvoju Zeme, k solidarite a vzájomnému rešpektovaniu sa národov, k voľnému a spravodlivému obchodu, k odstráneniu chudoby a k ochrane ľudských práv, najmä práv dieťaťa, ako aj k prísnemu dodržiavaniu a rozvoju medzinárodného práva, najmä k dodržiavaniu zásad Charty Organizácie Spojených národov“;
5. zdôrazňuje, že obchodné politiky Európskej únie, či už dvojstranné alebo viacstranné, sú prostriedkom na dosiahnutie cieľa, nie cieľom samotným, mali by byť v súlade s jej cieľmi v oblasti boja proti zmene klímy a malo by sa v nich počítat' s uzatvorením ambiciózneho dohody o klíme;
6. domnieva sa, že pravidlá WTO sa musia interpretovať a rozvíjať takým spôsobom, aby podporovali záväzky prijaté vo viacstranných dohodách o životnom prostredí (AME); žiada Komisiu, aby pracovala na dosiahnutí zhody s WTO, aby bol sekretariátom AME poskytnutý štatút pozorovateľov na všetkých zasadnutiach WTO týkajúcich sa ich oblasti pôsobnosti a zverená úloha poradcu v rámci všetkých postupov urovnávania sporov spojených so životným prostredím; zdôrazňuje, že treba stanoviť nové pravidlá WTO s cieľom odstrániť komparatívnu výhodu, ktorú predstavujú lacné emisie CO₂;
7. zdôrazňuje, že so zreteľom na preambulu Svetovej obchodnej organizácie (WTO) a na článok XX b), d), g) Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT) by medzinárodný obchod nemal viesť k nadmernému využívaniu prírodných zdrojov, a žiada Komisiu a členské štáty, aby posilnili princíp spoločných priorít v rámci WTO, najmä so zreteľom na udržateľné a eticky nespochybniteľné výrobky, ktoré nepoškodzujú klímu;
8. vyzýva Komisiu a členské štáty WTO, aby sa zasadili o to, že WTO vezme na vedomie rozsah a dôsledky klimatických zmien vo forme stanoviska, a nabáda WTO, aby konala v záujme toho, aby pravidlá WTO nenarúšali celosvetové úsilie o boj proti zmene klímy, zníženie jej následkov a prispôbenie sa jej, ale ho naopak podporovali;
9. vyjadruje poľutovanie nad tým, že členské štáty WTO stále nenašli spôsob, ako zapracovať túto zmluvu do systému inštitúcií a predpisov OSN o ochrane životného prostredia vrátane zmeny klímy, ako aj sociálnej spravodlivosti a dodržiavaní všetkých ľudských práv; trvá na tom, že záväzky a ciele multilaterálnych environmentálnych

dohôd, ako je Rámcový dohovor OSN o zmene klímy a dohovory ostatných inštitúcií OSN (FAO, ILO, IMO), musia mať prednosť pred úzkym výkladom obchodných pravidiel;

10. vzhľadom na to, že od rozhodnutia ministrov členských štátov WTO o obchode a životnom prostredí, ktoré bolo podpísané 15. apríla 1994 v Marakeši, uplynulo 15 rokov, vyzýva Komisiu, aby najneskôr do polovice roka 2011 predložila Európskemu parlamentu a Rade hodnotiacu správu o tom, v akom rozsahu výbor WTO pre obchod a životné prostredie uplatnil svoju právomoc stanovenú v tomto rozhodnutí, a o svojich záveroch v súvislosti s tým, čo je potrebné ešte vykonať, najmä pokiaľ ide o celosvetový dialóg o zmiernovaní účinkov zmeny klímy, prispôbení sa jej a WTO;
11. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby pri rokovaníach v rámci WTO a pri bilaterálnych obchodných dohodách trvali na tom, aby liberalizácia obchodu, najmä pokiaľ ide o prírodné suroviny, neohrozovala udržateľné riadenie zdrojov a aby sa opatrenia na ochranu klímy a druhov stali neoddeliteľnou súčasťou dohôd; v tejto súvislosti vyzýva Komisiu, aby v rámci WTO trvala na spoločnom stretnutí ministrov obchodu a životného prostredia krajín WTO ešte pred konferenciou zmluvných strán (COP) Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (UNFCCC) v Johannesburgu v roku 2011; pripomína, že UNFCCC je fórom na dosiahnutie medzinárodnej dohody o tom, ako riešiť problém zmeny klímy;
12. domnieva sa, že potreba verejnej diskusie o vytvorení medzinárodnej environmentálnej organizácie je naliehavejšia ako kedykoľvek predtým;

Posilnenie pozitívnej interakcie medzi obchodom a ochranou klímy

13. uznáva pozitívnu úlohu, ktorú môže zohrávať obchod pri šírení tovaru a služieb, ktoré sa podieľajú na ochrane klímy; domnieva sa, že ochrana klímy a liberalizácia obchodu sa môžu navzájom posilňovať a uľahčovať obchod s environmentálnym tovarom a službami, ale že je najskôr nevyhnutné vypracovať zoznam tohto tovaru a služieb podľa prísnych environmentálnych kritérií v spolupráci s členskými štátmi WTO;
14. zdôrazňuje význam inovácií v oblasti ekologických technológií a uznáva úlohu, ktorú môžu zohrávať obchodné vzťahy pri šírení takýchto technológií medzi jednotlivými krajinami;
15. vyzýva EÚ, aby sa stala hlavným aktérom pri určovaní najväčších prekážok, ktoré bránia šíreniu technológií určených na boj proti zmene klímy v rozvojových krajinách;
16. uznáva, že podpora inovácií môže zahŕňať rôzne systémy odmeňovania a že tieto systémy nepodporujú prenos technológií rovnakým spôsobom; kladie si predovšetkým otázku týkajúcu sa vplyvu práv duševného vlastníctva na šírenie technológií budúcnosti, akými sú biopalivá druhej generácie, akumulátory alebo vodíkové články; takisto konštatuje, že pokiaľ ide o systémy PDV pre prenos technológií, treba sa zaoberať obavami týkajúcimi sa ich ochrany vzhľadom na slabé politické inštitúcie a absenciu zásad právneho štátu; žiada preto Komisiu, aby preštudovala súbor systémov odmeňovania inovácií a vzala pritom do úvahy riziko vylúčenia niektorých krajín a aby začlenila výsledky tejto práce do svojej diplomacie v oblasti boja proti zmene klímy;

17. je znepokojený skutočnosťou, že svetový obchod je narušený dotáciami na fosílnu energiu, ako aj dosahom týchto dotácií na klímu a verejnými výdavkami na ne; víta záväzok skupiny G20, že bude tieto dotácie postupne rušiť;
18. praje si, aby sa Európska únia chopila vedúcej úlohy v tejto veci, a žiada Komisiu, aby urýchlene navrhla harmonogram odstraňovania uvedených dotácií v Únii s tým, že tento proces musí zahŕňať sprievodné sociálne a priemyselné opatrenia;
19. vyslovuje sa proti dotovaniu fosílnych palív a vyžaduje posilnenie podpory obnoviteľných zdrojov energie nepoškodzujúcich životné prostredie, ako aj preskúmanie a vyvinutie decentralizovaných zdrojov energie, predovšetkým v rozvojových krajinách; v tejto súvislosti pripomína dohodu skupiny G 20 o postupnom rušení dotovania fosílnych palív a vyzýva Komisiu, aby predložila návrhy európskej stratégie zameranej na vykonávanie tejto dohody s jasne vymedzeným časovým plánom a v prípade potreby aj s kompenzačnými mechanizmami;

Za spravodlivejšie ceny v medzinárodnom obchode a zamedzenie úniku uhlíka

20. vyjadruje poľutovanie nad tým, že dotovaním cien energií a neuplatňovaním obmedzení alebo kvót na emisie CO₂ by mohli niektoré krajiny získať komparatívnu výhodu; vzhľadom na neobmedzené a relatívne lacné emisie CO₂ tieto krajiny nie sú stimulované k tomu, aby pristúpili k mnohostranným dohodám týkajúcim sa zmeny klímy;
21. konštatuje však, že rokovania o zmene klímy vychádzajú zo zásady „spoločnej, ale diferencovanej zodpovednosti“ a že slabosť politiky ochrany klímy rozvojových krajín možno vo všeobecnosti vysvetliť ich nižšou finančnou alebo technologickou kapacitou, a nie cielene vykonávaným environmentálnym dumpingom;
22. v tejto súvislosti si praje, aby sa k európskej diskusii o priemyselnom úniku uhlíka v súvislosti so systémom EÚ na obchodovanie s emisiami skleníkových plynov (ETS) a o prostriedkoch, ako situáciu napraviť, pristupovalo obozretne;
23. pripomína totiž, že podľa posledného oznámenia Komisie z 26. mája 2010 (KOM(2010)0265) na túto tému je len málo priemyselných odvetví značne zraniteľných, pokiaľ ide o únik uhlíka, a domnieva sa, že na to, aby ich bolo možné určiť, je potrebné vykonať podrobnú analýzu jednotlivých odvetví; vyzýva Komisiu, aby urýchlene začala používať tento prístup namiesto niekoľkých kvantitatívnych kritérií rovnakých pre všetky priemyselné odvetvia;
24. zdôrazňuje, že pre priemyselné odvetvia, ktoré sú zraniteľné, pokiaľ ide o únik uhlíka, neexistuje jediné riešenie a že základnými kritériami pre výber vhodného nástroja (bezplatné pridelovanie kvót, štátna pomoc alebo opatrenia na hraniciach) sú povaha daného výrobku alebo štruktúra trhu;
25. domnieva sa, že mnohostranná dohoda o klíme by bola najlepším nástrojom na zabezpečenie internalizácie negatívnych environmentálnych externalít súvisiacich s CO₂, ale že existuje riziko, že v blízkej budúcnosti sa takáto dohoda neuzavrie; domnieva sa preto, že by Európska únia mala naďalej skúmať, či je možné zaviesť v priemyselných odvetviach, v ktorých skutočne dochádza k úniku uhlíka, vhodné environmentálne

nástroje, ktoré by dopĺňali aukcie s kvótami na CO₂ v rámci systému obchodovania s emisnými kvótami v Spoločenstve (ETS), predovšetkým tzv. mechanizmus zahrnutia uhlíka, ktorý by bol v súlade s pravidlami WTO; domnieva sa, že takýto mechanizmus by umožňoval bojovať proti rizikám presunu emisií CO₂ do tretích krajín;

Podpora diferenciacie výrobkov v závislosti od ich vplyvu na klímu

26. zastáva názor, že EÚ ako najväčší obchodný blok na medzinárodnej úrovni môže zavádzať celosvetové normy, a podporuje rozvoj a šírenie systémov certifikácie a označovania, ktoré zohľadňujú sociálne a ekologické kritériá; poukazuje na úspešnú prácu medzinárodných mimovládnych organizácií v oblasti rozvoja a podpory príslušných označení a certifikátov a výslovne súhlasí s ich rozsiahlym využívaním;
27. pripomína, že rámec WTO umožňuje prijímať v oblasti obchodu kvalifikačné opatrenia, ak sa preukáže ako nevyhnutné, primerané a nediskriminujúce voči krajinám s rovnakými výrobnými podmienkami; konštatuje napriek tomu, že je potrebné urýchlené vyjasnenie týchto opatrení, aby sa mohli používať na základe kritérií zmeny klímy, ktoré sa vzťahujú na postupy a metódy používané pri výrobe týchto výrobkov;
28. napriek tomu si praje, aby súčasné nejasnosti, ktoré súvisia s výrobnými postupmi a metódami v rámci WTO, nevedli Úniu k nečinnosti, a že Únia by naopak mala využiť tento manévrovací priestor;
29. zdôrazňuje, že treba vyvinúť úsilie, aby sa zabezpečilo, že negatívne účinky obchodu na životné prostredie sa odrazia v cenách a že sa bude presadzovať zásada „znečisťovateľ platí“; naliehavo vyzýva, aby sa zosynchronizovali systémy označovania a podávania informácií v oblasti environmentálnych noriem;
30. z tohto dôvodu víta, že Európska únia zaviedla kritériá udržateľnosti pre biopalivá vyrábané v Únii alebo dovážané do Únie; žiada Európsku komisiu, aby preskúmala možnosť rozšírenia tohto prístupu na biomasu a poľnohospodárske produkty; požaduje, aby sa zohľadnili nepriame zmeny vo využívaní pôdy spojené s biopalivami, a očakáva, že Komisia predloží návrh do konca roku 2010 v súlade so svojimi záväzkami voči Európskemu parlamentu;
31. usiluje sa o to, aby sa vypracovali reálne záväzné kritériá a normy udržateľnosti, pokiaľ ide o výrobu biopalív a biomasy, ktoré by zohľadňovali najmä emisie skleníkových plynov a mikročastíc spôsobené nepriamou zmenou využívania pôdy (ILUC) a celý výrobný cyklus; zdôrazňuje, že zabezpečenie dostupnosti potravín pre obyvateľstvo musí mať prednosť pred výrobou biopalív a že je naliehavo potrebné, aby udržateľnosť politiky a postupov v oblasti využívania pôdy bola spojená s holistickejšim prístupom;
32. domnieva sa, že je rozhodujúce, aby existovali prísne normy udržateľnosti v rámci medzinárodného obchodu s biopalivami vzhľadom na ich pozitívny a negatívny environmentálny a sociálny dosah;
33. víta európsku dohodu dosiahnutú v otázke nezákonného pôvodu dreva a očakáva pokrok, pokiaľ ide o dobrovoľné dohody o partnerstve;

Liberalizácia obchodu nesmie byť na úkor ambiciózných politík v oblasti klímy

34. vyjadruje znepokojenie nad tým, že Komisia plánuje presadzovať v obchodných dohodách liberalizáciu obchodovania s drevom, najmä zrušenie obmedzení uvalených na jeho vývoz, napriek tomu, že hrozí zvýšené riziko odlesňovania a negatívnych vplyvov na klímu, biodiverzitu, rozvoj a miestne obyvateľstvo;
35. osobitne zdôrazňuje, že je potrebná konzistentnosť cieľov týkajúcich sa klímy a biodiverzity a podmienok na obchod, napríklad v záujme toho, aby úsilie vynakladané na riešenie problému odlesňovania bolo účinné;
36. zastáva názor, že nové medzinárodné dohody o ochrane klímy musia obsahovať pevné záruky, že sa zníži negatívny environmentálny dosah medzinárodného obchodu s drevom a skoncuje sa s odlesňovaním, ktorého rozsah vyvoláva znepokojenie;

Plné začlenenie dopravy do problematiky vzťahu obchodu a zmeny klímy

37. vyjadruje poľutovanie nad tým, že súčasný systém obchodu vytvára globálnu deľbu práce a výroby založenú na veľmi vysokom využívaní dopravy, ktorá nepokrýva svoje vlastné environmentálne náklady; praje si, aby sa klimatické náklady medzinárodnej dopravy započítali do jej ceny, či už zavedením daní alebo systému obchodovania s platenými kvótami; víta skoré začlenenie letectva do systému ETS a očakáva, že Komisia vyvinie do roku 2011 podobnú iniciatívu v prípade námornej dopravy, ktorá nadobudne účinnosť v roku 2013, ak sa preukáže, že dovedy nie je možné zaviesť medzinárodný mechanizmus; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že palivo spotrebované pri zámorskej preprave tovaru nie je zdaňované; žiada zavedenie dane na takéto palivo a na takýto tovar, a to najmä v prípade produktov prepravovaných letecky; očakáva však, že sa Komisia ujme iniciatívy a spochybní podporu pre najviac znečisťujúce spôsoby dopravy, akou je oslobodenie leteckého benzínu od zdanenia;
38. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby urobili všetko preto, aby sa v rámci Medzinárodnej námornej organizácie dosiahla právne záväzná dohoda o znížení emisií z lodnej dopravy;
39. domnieva sa, že je dôležité, aby sa medzinárodné záväzky týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov uplatňovali aj na medzinárodnú leteckú a lodnú dopravu;
40. zdôrazňuje, že zvyšujúci sa objem emisií CO₂ pochádzajúcich z dopravy a medzinárodného obchodu znižuje účinnosť stratégie EÚ v oblasti zmeny klímy; zastáva názor, že táto skutočnosť je silným argumentom v prospech zmeny zamerania rozvojovej stratégie založenej na vývoze smerom k vnútornému rozvoju založenému na diverzifikovanej a miestnej spotrebe a výrobe v rozvojových krajinách; pripomína, že takáto stratégia by mala pozitívny vplyv na zamestnanosť tak v EÚ, ako aj v rozvojových krajinách;

Posilnenie nástrojov na zabezpečenie previazanosti obchodu a klímy

41. žiada, aby na zabezpečenie previazanosti medzi obchodnou a klimatickou politikou Európskej únie bola stanovená uhlíková bilancia každej obchodnej politiky, aby táto politika bola prípadne pozmenená s cieľom dosiahnuť priaznivejšiu uhlíkovú bilanciu a

aby boli v prípade negatívnej bilancie pre klímu povinne prijaté kompenzačné opatrenia v podobe politickej, technologickej a finančnej spolupráce;

42. naliehavo vyzýva EÚ, aby v dvojstranných a regionálnych obchodných dohodách použila ako rozvojový nástroj komplexné ustanovenia o životnom prostredí, a to konkrétne zdôraznením potreby riadneho vykonávania doložiek o životnom prostredí a mechanizmov spolupráce na podporu prenosu technológií, technickej pomoci a budovania kapacít;
43. vyzýva Komisiu, aby systematicky začleňovala doložky o životnom prostredí do obchodných dohôd s krajinami, ktoré nepatria do EÚ, s osobitným zreteľom na znižovanie emisií CO₂ a prenos nízkoemisných technológií;
44. víta začlenenie oblasti zmeny klímy do hodnotení vplyvu obchodných dohôd na trvalú udržateľnosť; berie však na vedomie skutočnosť, že v niektorých prípadoch, ako je euro-stredomorská dohoda o voľnom obchode, poukazujú hodnotenia vplyvu na trvalú udržateľnosť na to, že dohoda bude mať nepriaznivé klimatické účinky, ktoré sa pred jej uzatvorením neposudzovali; domnieva sa, že obchodné dohody by v žiadnom prípade nemali negatívne ovplyvňovať multilaterálne dohody o životnom prostredí;
45. zastáva názor, že do reformy GSP sa musia začleniť environmentálne kritériá;
46. zastáva názor, že Komisia by sa mala vo svojich rokovacích stratégiách, pokiaľ ide o obchodnú a environmentálnu politiku, riadiť harmonizovaným rámcom, aby neposkytla partnerom žiaden dôvod na obavy týkajúce sa obchodných prekážok a zároveň zabezpečila súlad s jej záväznými cieľmi v boji proti zmene klímy;

Previazanosť obchodnej a klimatickej politiky Európskej únie z hľadiska rozvojových krajín

47. uznáva, že úsilie o zabezpečenie previazanosti európskej obchodnej politiky a politiky v oblasti klímy môže byť využité alebo vnímané partnerskými krajinami ako skrytý spôsob, ako znížiť náš dovoz a zvýšiť náš vývoz;
48. zdôrazňuje teda, že je veľmi dôležité rokovať s týmito krajinami o všetkých opatreniach, ktoré by Únia mohla prijať, najmä o hraničných opatreniach, a zdôrazňuje, že je nevyhnutné, aby Únia dodržala všetky svoje záväzky voči rozvojovým krajinám spojené s poskytnutím pomoci v oblasti klímy;
49. z tohto dôvodu vyjadruje znepokojenie nad tým, že prísľuby „skorého“ financovania, ktoré dali európske krajiny na konferencii o zmene klímy v Kodani, čiastočne zahŕňajú záväzky prijaté v rámci verejnej rozvojovej pomoci a sú poskytované vo forme pôžičiek, čo je v rozpore so žiadosťou Parlamentu; žiada, aby Komisia vypracovala správu o týchto finančných prostriedkoch umožňujúcu posúdiť zhodu medzi realitou, prijatými záväzkami a požiadavkami Parlamentu; rovnako vyzýva na lepšiu koordináciu tejto finančnej pomoci, pokiaľ ide o jej tematické a geografické využitie;
50. je presvedčený, že boj proti zmene klímy sa musí zakladať na princípe solidarity medzi priemyselnými a rozvojovými krajinami a podľa možnosti na užšej spolupráci medzi

OSN, WTO a ostatnými inštitúciami Bretton Woods; žiada preto, aby sa spoločne s rozvojovými, rozvíjajúcimi sa a priemyselnými krajinami vypracovala celková stratégia obchodovania s emisiami a zdanenia energie a emisií skleníkových plynov, aby sa na jednej strane predišlo presídľovaniu podnikov (úniku uhlíka) a aby sa na druhej strane získali finančné prostriedky na boj proti zmene klímy a na znižovanie jej následkov a prispôbenie sa im;

51. zdôrazňuje, že narastajúci prenos technológií do rozvojových krajín ako spôsob riešenia úniku uhlíka bude kľúčovou zložkou klimatického režimu po roku 2012; vyjadruje poľutovanie nad tým, že prenos technológií tvorí len malú časť oficiálnej rozvojovej pomoci; naliehavo vyzýva členské štáty, aby rozvojovým krajinám poskytli ďalšiu technickú a finančnú pomoc, aby tak mohli čeliť následkom zmeny klímy, plniť klimatické normy a zahrnúť predbežné hodnotenia vplyvu noriem, označovania a certifikácie na rozvoj;
52. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Európskej rade, Rade a Komisii, národným parlamentom, ako aj výkonnému tajomníkovi rámcovej dohody OSN o zmene klímy (CCNUCC) a 16. Konferencii zmluvných strán (COP 16).

Or. en